

Generovanie náhodných čísel

Náhodné čísla sú dôležitá súčasť výpočtov v:

- modelovaní a simuláciách
- numerickej analýze
- rozhodovaní
- počítačovej grafike
- kryptografii
- dátovej komunikácii
- ...

Základné spôsoby získania postupnosti náhodných čísel:

- 1) Hardwarové generátory (snímanie hodnôt nejakého fyzikálneho deja)
- 2) Tabuľky náhodných čísel (uložené napr. na CDROM)
- 3) Generovanie náhodných čísel určitým algoritmom z počiatočných hodnôt.

Súčasnosť → používa sa najmä spôsob 3 - generovanie náhodných čísel algoritmom

Výhody

- rýchla SW implementácia s malými nárokmi na pamäť
- Oproti spôsobu 1 má výhodu opakovateľnosti
- oproti spôsobu 2 výhodu kompaktnosti

Vlastnosti

- získaná postupnosť čísel je v podstate deterministická → , hovoríme o generovaní, resp. generátoroch *pseudonáhodných* čísel (GPC)
- vlastnosti odpovedajúceho generátora je treba poznať, resp. starostlivo testovať, aby sme mohli posúdiť jeho vhodnosť resp. nevhodnosť pre danú oblasť použitia.
- Získané postupnosti náhodných čísel majú zvyčajne *rovnomerné resp. kvázirovnomerné (=diskrétné rovnomerné) rozdelenie*
- Je možné dosiahnuť iba *konečnú periódu* generovaných dát

Generátory pseudonáhodných čísel (GPČ)

Najpoužívanejšie riešenie - metódy využívajúce *rekurenciu*, t.j. vzťah, kde výstupné hodnoty sú generované na základe vzťahu

$$x_n = f(x_{n-1}, \dots, x_{n-k}) \quad 0 \leq k \leq n$$

História:

Prvá metóda tohto typu - *metóda stredných rádov* (autor J. von Neuman 1946).

Nasledovné číslo bolo tvorené strednými číslicami druhej mocniny čísla predchádzajúceho.

Príklad:

Generujte postupnosť pseudonáhodných čísiel pomocou metódy stredných rádov. Začnite z čísla 6100.

Riešenie:

$$6100^2 = 37210000; 2100^2 = 4410000; 4100^2 = 16810000; 8100^2 = 65610000$$

T.j. výsledkom je postupnosť (6100, 2100, 4100, 8100, 6100, ...).

Vidíme, že dĺžka cyklu je 5.

Pravidlá pri generovaní pseudonáhodných čísel:

- pracujeme vo všeobecnosti v *matematike modulo m* , t.j. na množine čísel

$$Z_m = \{0, 1, 2, \dots, m - 1\}$$

- pojem rovnosť nahrádza pojem *kongruencia*
Ak m je prirodzené číslo, potom hovoríme:
 a a b sú *kongruentné modulo m* ak majú po delení číslom m ten istý zvyšok.
Píšeme:

$$a \equiv b \pmod{m}$$

Postupnosť pseudonáhodných čísel u_n (pseudo)náhodnej premennej U s rovnomerným rozdelením zvyčajne generujeme v *dvoch fázach*:

1) rekurentný vzťah: $x_n = f(x_{n-1}, \dots, x_{n-k})$

2) výstupná hodnota: $u_n = x_n / m, \quad u_n \in \langle 0,1 \rangle$

Základné vlastnosti, ktoré by mal dobrý generátor spĺňať:

- 1) *dlhá perióda* – v ideálnom prípade nekonečne dlhá, v súčasnosti napr. generátor Mersenne Twister dosahuje periódu $2^{19937} - 1$
- 2) *rovnomé a s rastúcou dĺžkou sekvencie čoraz lepšie zaplnenie intervalu* (pokiaľ možno malo by platiť aj pre ľubovoľné subsekvencie)
- 3) *opakovateľnosť* – schopnosť opakovane generovať tú istú sekvenciu pseudonáhodných čísel pomocou jednoducho špecifikovaných počiatočných podmienok
- 4) *čas generovania* – zanedbateľný oproti času operácií ktoré vytvorenú sekvenciu používajú
- 5) *požiadavky na pamäť a portabilita* – implementácia nenáročná na pamäť a vo vyššom programovacom jazyku
- 6) *dobré štatistické vlastnosti* – generátor musí úspešne zdolať súbor štatistických testov, teoretických (ak sú k dispozícii) aj empirických, ktoré je výhodné cielene voliť vzhľadom na oblasť použitia generátora.

Základné typy GPČ.

Lineárne kongruenčné generátory (LCG)

Generátory tohoto typu zaviedol Lehmer v r.1949. Hodnoty sú generované pomocou rekurentného vzťahu:

$$x_n = (ax_{n-1} + c) \bmod m$$

Označujeme ho ako: $LCG(m,a,c,x_0)$.

Platí:

- Pri $c = 0$, hovoríme o *multiplikatívnom* LCG
- pri $c \neq 0$ o *zmiešanom* LCG.

Maximálna perióda LCG je m a je dosiahnutá, keď:

- a) c a m sú nesúdeliteľné
- b) $a-1$ je násobkom každého prvočiniteľa m
- c) $a-1$ je násobkom 4, ak m je násobkom 4

Všeobecne známe LCG a ich koeficienty

Názov, použitie LCG	m	a	c	X_0
RANDU –počítače IBM(1960)	2^{31}	65539	0	X_0
ANSI C – funkcia rand()	2^{31}	1103515245	12345	12345
Program DERIVE	2^{32}	3141592653	1	0
Jazyk SIMULA	2^{35}	5^{15}	0	1
ANSI C – funkcia drand48()	2^{48}	25214903917	11	0
Program MAPLE	$10^{12}-11$	427419669081	0	1
Program MATHEMATICA	$a^{48} - a^8 + 1$	$a = 2^{31}$	0	1

Spektrálne charakteristiky LCG

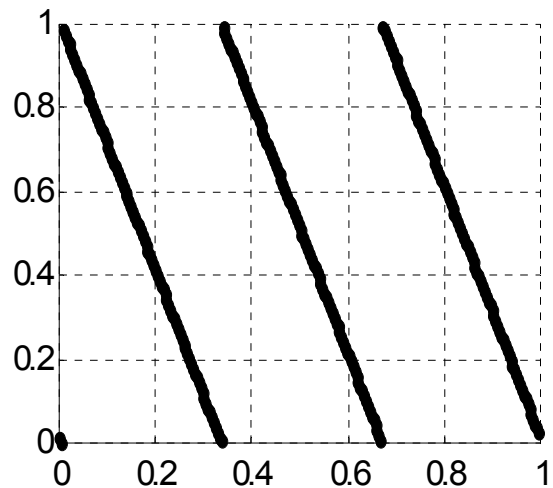
Označme u_n výstupy z LCG a vytvorme N -tice:

$$S_n^N = (u_n, u_{n+1}, \dots, u_{n+N-1})$$

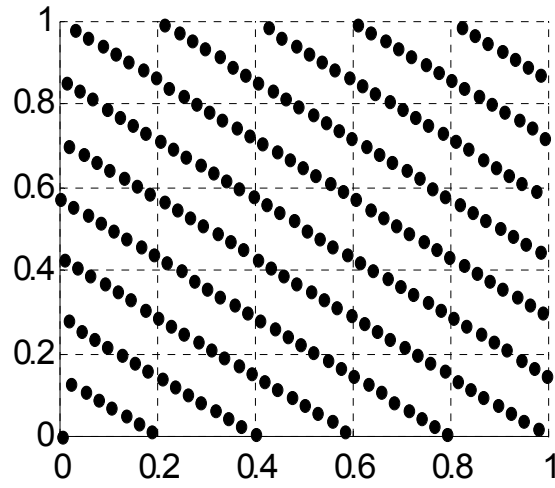
Použijeme ich ako súradnice bodov v N -rozmernom priestore.

Výsledok:

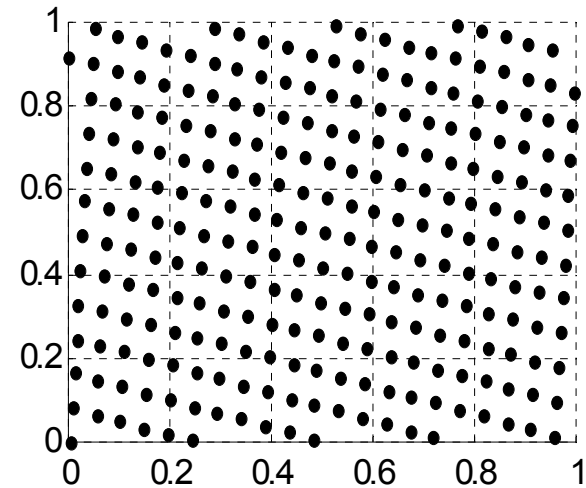
- *mriežková štruktúra* pri vyplňaní N -rozmerného intervalu
- *t.j. body S_n^N ležia na množine ekvidištančných paralelných hyperrovín.*
- aj napriek tomu sú LCG generátory vo všeobecnosti najviac používané.

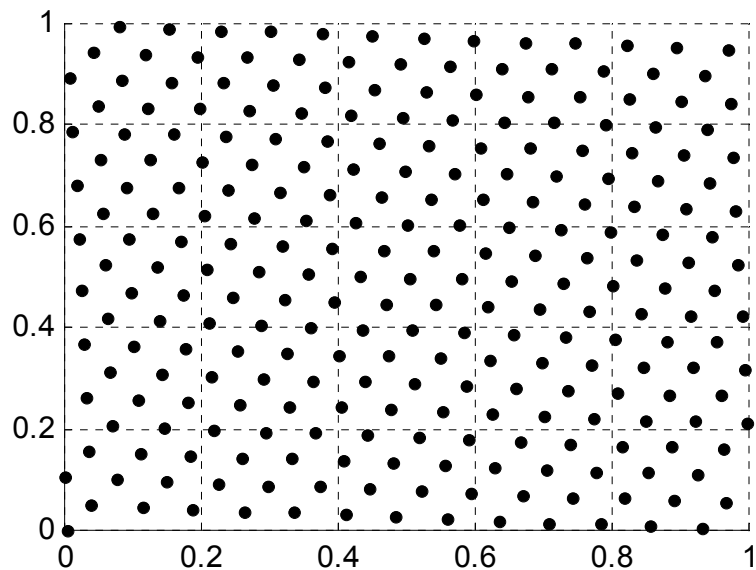
a) LCG(256,85,1,0)

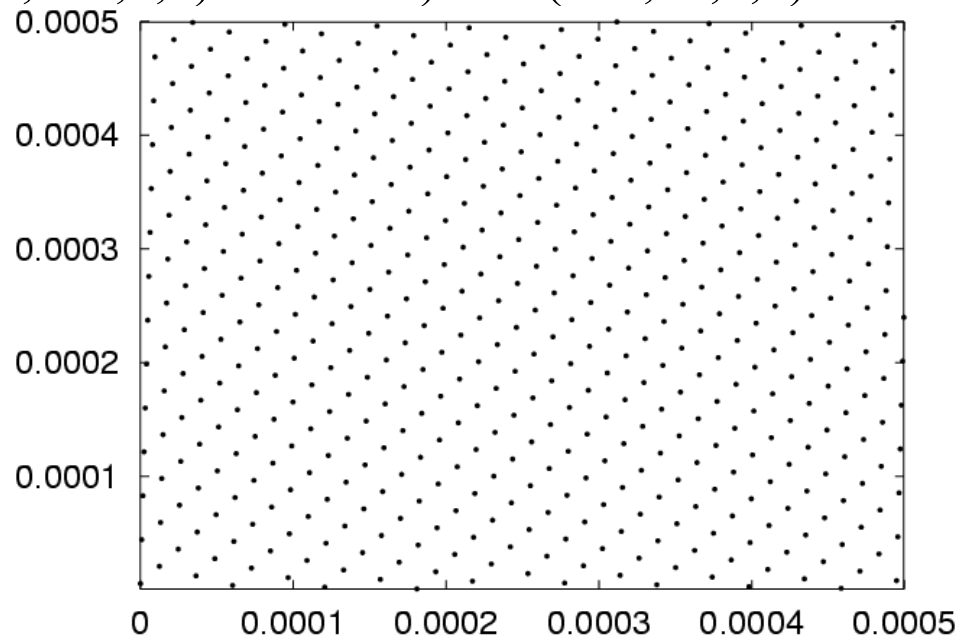
b) LCG(256,101,1,0)

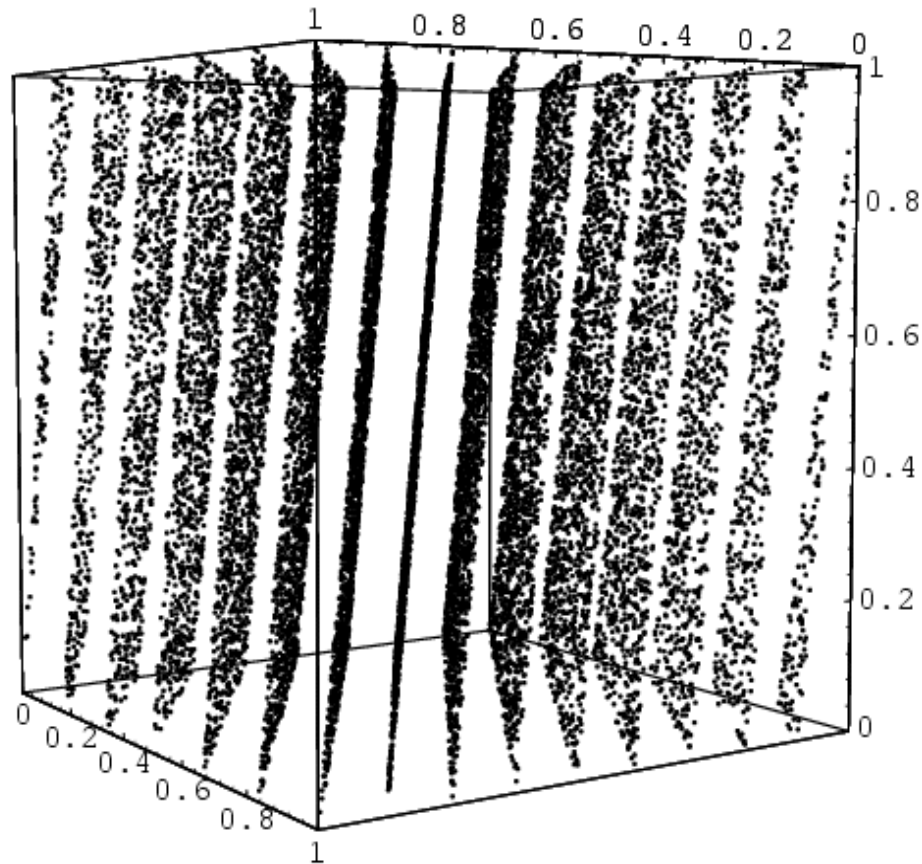
c) LCG(256,61,1,0)

d) LCG(256,237,1,0)

e) LCG: ANSI C - funkcia rand()

Zlé vyplnenie priestoru pomocou 15 rovín pri LCG generátore RANDU

Fibonacciho generátory (LFG)

Rekurentný vzťah má tvar:

$$x_n = (x_{n-l} + x_{n-k}) \bmod m ; l > k > 0$$

- Väčšinou sa volí $m=2^M \rightarrow$ max. perióda môže dosiahnuť $(2^l - 1) \times 2^{M-1}$
- Vhodná voľba je napr. $l=55, k=24, M=31$
- Namiesto operácie + sa používajú aj operácie
 - "×" lepšie vlastnosti avšak štvrtinová max. perióda
 - XOR horšie vlastnosti, jednoduchý výpočet
- Na výpočet potrebujeme posledných l hodnôt x_n .
- Z l počiatočných hodnôt x_0, \dots, x_{l-1} musí byť aspoň jedna nepárna.

Zložené rekurzívne generátory (MRG)

Rekurentný vzťah:

$$x_n = (a_1 x_{n-1} + \dots + a_k x_{n-k}) \bmod m$$

Max. perióda je $m^k - 1$.

Špeciálny prípad → **LFSR** (Linear Feedback Shift Register) generátory, kde $a_i = \{0,1\}$ a $m = 2$.
Sú použité napr. v GSM algoritme A5/1.

Nelineárne generátory

Výhody

- lepšie autokorelačné vlastnosti ako lineárne generátory
- lepšie spektrálne vlastnosti (výstupné hodnoty nemajú mriežkovú štruktúru)
- lepšie kryptografické vlastnosti

Nevýhody

- pomalšie

Inverzné kongruenčné generátory (ICG, EICG)

Nech m je prvočíslo a pre $x \in \mathbb{Z}_m$ nech

$$\bar{x} = 0 \text{ ak } x = 0 \text{ a}$$

$\bar{x} = x^{-1} = x^{m-2} \pmod{m}$ (analogické k Fermatovej vete: $x^m \equiv x \pmod{m}$), ak $m \neq 0$. Potom platí

$$\text{ICG: } x_n = \overline{(a\bar{x}_{n-1} + c)} \pmod{m}$$

$$\text{EICG: } x_n = a(n + n_0) + c \pmod{m}$$

, kde ICG označuje inverzné a EICG explicitne inverzné kongruenčné generátory.

Vlastnosti

- Maximálne dosiahnuteľná perióda je m
- Inverzný prvok sa počíta inverzným Euklidovým algoritmom na nájdenie celočíselných riešení rovnice $\bar{x} \cdot x + k \cdot m = 1$
- ICG, EICG majú podstatne lepšie autokorelačné vlastnosti ako LCG
- Sú vhodné na použitie pre paralelné algoritmy.

Mocninové generátory bitov

Generátory tohoto typu sú vhodné predovšetkým na kryptografické účely.

RSA generátor

Nech $m = p \cdot q$ je súčinom dvoch veľkých prvočísel.

Náhodne zvolme b také, že $\text{nsd}(\phi(m), b) = 1$, kde $\phi(m) = (p-1)(q-1)$.

Potom:

$$x_n = x_{n-1}^b \pmod{m}$$

pričom $x_0 \in \langle 1, m-1 \rangle$. Výstupom je najmenej významný bit x_n .

BBS (Blum Blum Shub) generátor

Postupnosť výstupných bitov b_n generovaná pomocou

$$x_n = x_{n-1}^2 \pmod{m}$$

$$b_n = x_n \cdot z \pmod{2}$$

kde

- x_0 je nesúdeliteľné s m
- m je tvorené súčinom dvoch veľkých prvočísel, ktoré sa dajú vyjadriť v tvare $4k + 3$
- $x_n \cdot z$ predstavuje skalárny súčin po bitoch s náhodnou bitovou maskou z

Vlastnosti:

- pre náhodne zvolené z , m , x_0 uspeje generátor vo všetkých štatistických testoch, ktoré sú menej náročnejšie ako faktorizovanie čísla m , t.j. generované bity sú do tejto miery neodlíšiteľné od postupnosti skutočne náhodných bitov.

Metódy zlepšenia vlastností GPČ

- Vlastnosti už existujúcich generátorov, môžeme zlepšiť a nevhodným algoritmom resp. voľbou konštant aj zhoršiť

a) Aritmetickým skladaním výstupov z viacerých generátorov.

$$z_n = (x_n + y_n) \bmod m$$

kde x_n resp. y_n sú výstupy z pôvodných generátorov. Vhodné je voliť **nesúdeliteľné** veľkosti períód jednotlivých generátorov.

b) **Premiešavaním (shuffling).**

Touto metódou môžeme dodatočne zlepšiť vlastnosti existujúceho generátora, ktorý generuje vstupné hodnoty pre premiešavací algoritmus. Treba si však uvedomiť, že **premiešavaním môžeme zmeniť iba poradie vstupných hodnôt, nie hodnoty samotné.**

Existujú viaceré verzie metódy premiešavania, napríklad:

- I) Prvých k vstupných hodnôt x_k uložíme do poľa. Potom z každej ďalšej vstupnej dvojice náhodných čísel pomocou prvého čísla náhodne vyberieme hodnotu z poľa, ktorá bude našim výstupom a druhé vložíme na uvoľnené miesto.

- II) Prvých k hodnôt x_k uložíme do poľa a $(k+1)$ -tu hodnotu do pomocnej premennej idx. Výstupné hodnoty potom generujeme v dvoch krokoch nasledovne:
 - 1) pomocou premennej idx vyberieme hodnotu z poľa ktorá bude našim výstupom a na uvoľnené miesto vložíme novú vstupnú hodnotu
 - 2) výstupnú hodnotu okopírujeme do premennej idx .

Výhoda: *Oproti metóde I) sme schopní generovať z jednej vstupnej hodnoty jednu hodnotu výstupnú.*

Kvázirhodné postupnosti čísel

→ také postupnosti, ktoré rovnomerne vyplňajú daný interval, pričom medzi po sebe nasledujúcimi hodnotami môže existovať evidentná závislosť.

Príklad:

$$x_n = (x_{n-1} + 1) \bmod 10$$

- Prakticky sa používajú iba také algoritmy, ktoré sa snažia o rovnomerné zaplnenie intervalu už od začiatku postupnosti, t.j. mohli by sme hocikedy prestať a interval by bol danými hodnotami vyplnený rovnomerne.
- platí, že ľubovoľná sub-sekvencia zaplní interval približne rovnako rovnomerne ako iná rovnako dlhá sub-sekvencia

Príklad:

→ Haltonove postupnosti

Haltonove postupnosti

V jednom rozmere na intervale $(0,1)$ sa j -ty člen Haltonovej postupnosti H_j generuje nasledovne:

- 1) zvolíme si prvočíslo b , ktoré bude predstavovať základ číselnej sústavy (napr. 2)
- 2) vyjadríme hodnotu j v číselnej sústave zo základom b . (napr. pre $j=14$, $b=2$ je výsledok 1100 pri základe 2)
- 3) hodnotu H_j dostaneme tak, že získané číslice napíšeme za desatinnú čiarku a v opačnom poradí (t.j. z príkladu dostaneme 0.0011 pri základe 2)

→ Keď chceme generovať N -tice v N -rozmernom priestore, treba použiť v jednotlivých rozmeroch ako základy *rôzne prvočísla*. Obyčajne sa zvykne používať prvých n prvočísel.

Príklad: Vygenerujte Haltonovu postupnosť na intervale $\langle 0,1 \rangle$ pre $b=2$ s periódou 8

Riešenie: Podľa krokov 2,3 postupne vyplňame tabuľku:

j	0	1	2	3	4	5	6	7
$(j)_2$	000	001	010	011	100	101	110	111
$(H_j)_2$	0,000	0,100	0,010	0,110	0,001	0,101	0,011	0,111
H_j	0	0,5	0,25	0,75	0,125	0,625	0,375	0,875

Takže výsledná postupnosť je $\{0; 0,5; 0,25; 0,75; 0,125; 0,625; 0,375; 0,875\}$.

Testy GPČ

Cieľom testov GPČ → zistiť, či sa generované postupnosti správajú dostatočne náhodne.

- Existuje nekonečne veľa vlastností, ktoré môžeme testovať
- v praxi sa používajú tie, ktoré sa ukázali byť najužitočnejšie.
- aj keď generátor uspeje v N testoch nemôžeme si byť istý, že v $N+1$ teste úplne nezlyhá. (t.j. **pre každý generátor existuje test, pri ktorom úplne zlyhá**)
- S rastúcim počtom úspešne zdolaných testov však môžeme byť čoraz spokojnejší s náhodnosťou generovanej sekvencie a predpokladať že náhodná aj je.

Základné druhy testov

- *Teoretické*
- *Empirické*

Teoretické aj empirické testy na testovanie náhodnosti používajú testovacie procedúry na testovanie hypotéz a to najmä

- χ^2 test
- KS (Kolmogorov - Smirnov) test

Empirické testy

- testy na overovanie náhodnosti *vygenerovanej* postupnosti pseudonáhodných čísel
- testy aplikujeme na postupnosť $u_n = u_0, u_1, u_2, \dots$ reálnych čísel, o ktorých predpokladáme, že sú rovnomerne rozdelené na intervale $(0,1)$
- V prípade, že testy boli navrhnuté ako celočíselné, použijeme pomocnú testovaciu postupnosť :

$$y_n = \lfloor du_n \rfloor$$

,v ktorej sú hodnoty rovnomerne rozdelené na $Z_d = \{0,1,\dots,d-1\}$

- Známe batérie testov obsahujúce rozne druhy empirických testov sú napr. DIEHARD a NIST.

Test maxima z t hodnôt

Označme $v_j = \max(u_{tj}, u_{tj+1}, \dots, u_{tj+(t-1)})$. Potom môžeme postupovať nasledovne:

- a) postupnosť v_j má mať rozdelenie s distribučnou funkciou $F(x) = x^t$, čo overíme KS testom
- b) použijeme test rovnomernosti rozdelenia na postupnosť hodnôt v_j^t .

Test minimálnej vzdialenosti

Na testovanú postupnosť sa pozeráme ako na súradnice bodov v rovine, pričom testujeme minimálnu vzdialenosť medzi nimi. N krát opakuj: a) zvol' n náhodných bodov na jednotkovom štvorci b) Nájdi minimálnu vzdialenosť d medzi 2 bodmi zo všetkých párov. Ak body boli náhodne rozdelené, potom druhé mocniny získaných N hodnôt d majú exponenciálne rozdelenie so strednou hodnotou μ má mať rovnomerné rozdelenie na $(0,1)$, čo sa overí KS testom.

Teoretické testy

- poskytujú možnosť odhaliť nedostatky generátorov už pred ich empirickým testovaním.
- umožňujú predpovedať a porozumieť ich správaniu sa za špecifických okolností.
 - Pracuje sa s **celou periódou generátora** → niektoré testy (napr. test na rovnomernosť rozdelenia) nemajú veľký zmysel

Najčastejšie používajú

- spektrálny test - použiteľný iba na generátory s mriežkovou štruktúrou výstupných hodnôt.
- test diskrepancie - všeobecnejší avšak vo viacerých rozmeroch príliš náročný na výpočet

Spektrálny test

- veľmi dôležitý test na kontrolu LCG
- Zatiaľ všetky LCG generátory o ktorých sa zistilo, že sú nevyhovujúce, neprešli ani týmto testom.
- Spektrálny test je úzko spätý so *sériovým testom* avšak výsledky sú spoľahlivejšie, lebo sú rotačne invariantné vzhľadom na orientáciu mriežkovej štruktúry vstupných údajov.

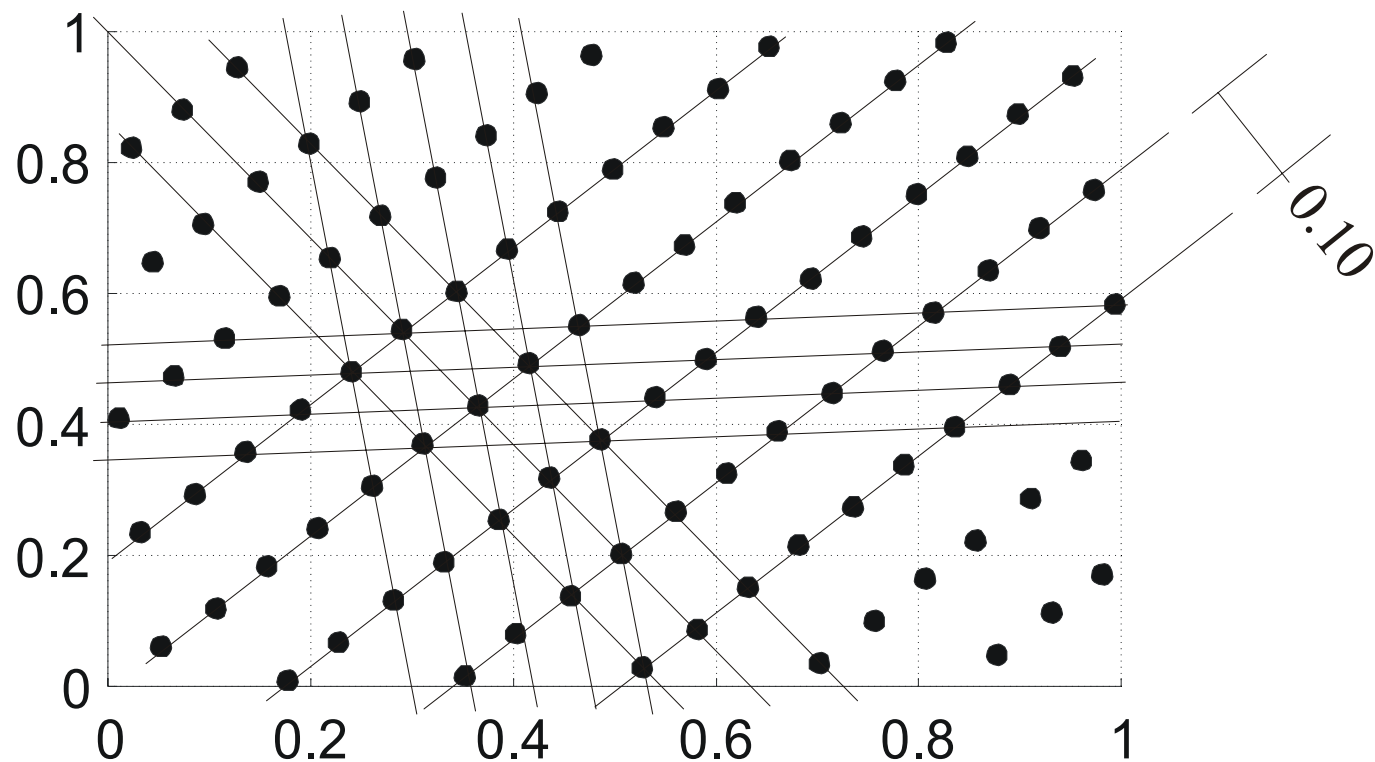
Označme u_n výstupy z LCG a vytvorme N -tice:

$$S_n^N = (u_n, u_{n+1}, \dots, u_{n+N-1})$$

Použijeme ich ako súradnice bodov v N -rozmernom priestore.

Je evidentná *mriežková štruktúra* pri vyplňaní N -rozmerného intervalu

→ Body S_n^N ležia na množine *ekvidistančných paralelných hyperrovín*.

Príklad spektrálnych charakteristík GPČ (generátor LCG(97,17,0,1)), vynesené u_n voči u_{n-1} .
 Naznačené sú viaceré smery paralelných priamok a vzdialenosť medzi priamkami pre množinu s maximálnou vzdialenosťou.